

skrev, var rigtigt? Kontaktede ministeren f.eks. Danmarks Radio og spurgte, om de havde bragt indslag med Bent Jensen? Eller tog ministeren bare det, som Leif Davidsen skrev, for gode varer og gik ud fra, at så var der overhovedet ikke nogen grund til at betvivle, at det var rigtigt?

Er det en generel metode, ministeren bruger, at når en eller anden skriver et eller andet eller fortæller et eller andet, tror ministeren på det uden selv at tjekke det?

Mette Frederiksen (S):

Hvis vi skal prøve at få styr på bare de seneste par ugers historieskrivning, er fortællingen om kulturministeren jo den, at man først fremkommer med en række generelle og meget nedsættende beskyldninger mod Danmarks Radio. Så beder vi ministeren om at konkretisere dem. Det gør ministeren så ved at henvise til professor Bent Jensen.

Den historie viser sig ikke at være korrekt. Da kulturministeren så skal forklare, hvorfor den historie ikke er korrekt, henvises der til Leif Davidsen. Den historie viser sig heller ikke at være korrekt. Og så kommer der oven i købet en historie om Rigsarkivets placering, som heller ikke viser sig at være korrekt.

Kl. 17.00

Summa summarum er jo, at ministeren ikke rigtig kan finde ud af, hvad der er ministerens egen opfattelse, og hvad der er det faktuelle grundlag. Derfor skal jeg bare høre kulturministeren til slut, om kulturministeren lyttede, da den meget belærende og opdragende statsminister i går sagde, at den første forudsætning for at føre en meningsfuld samtale altså er, at man ved, hvad man snakker om.

Aage Frandsen (SF):

Når vi har spørgsmål i salen, så bliver det somme tider lidt forvirrende ved, at der spørges om noget andet, end der måske stod i spørgsmålet, men desværre også ved, at der svares på noget, der slet ikke står i spørgsmålet.

Jeg synes bare, vi skal have det helt på det rene i forhold til spørgsmålet: Var det forfatter Leif Davidsen, der fortalte ministeren, at det var Danmarks Radios indstilling? Var det Leif Davidsen? Ja eller nej? Sådan som jeg har forstået det, er det nej. Ministeren har ikke talt med Leif Davidsen.

Det er sådan set det, der bliver bedt om svar på her i spørgsmålet, så alt det andet behøver vi

ikke snakke om ved det her spørgsmål. Vi kan gå videre til næste spørgsmål.

Ole Sohn (SF):

Det er bare det simple spørgsmål: Nu har det været meget nævnt, hvorvidt man kan vurdere Danmarks Radios dækning af 1970'erne og 1980'erne og forholdet til Sovjetunionen ved at vurdere, om én person har været i fjernsynet. Har ministeren undersøgt, hvordan dækningen i øvrigt har været? Alt andet lige og Bent Jensens kvaliteter ufortalt er der jo trods alt andre forskere på landets universiteter. Har de heller ikke været der? Hvordan har deres politiske holdninger været? Kan man på baggrund af én person sige, at noget har været ensidigt?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Thomas Adelskov, fru Mette Frederiksen og hr. Aage Frandsen: Jamen en usandhed bliver jo ikke mere sand af at blive gentaget. Jeg har ikke sagt, at jeg har snakket med Leif Davidsen. Jeg har sagt, at jeg har brugt ham som kilde.

Jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde i TV-avisen, for jeg synes, det er sådan lige ved at være lidt langt ude. Det, jeg sagde til TV-avisen, var klart, at Leif Davidsen, velestimeret forfatter og tidligere ansat på TV-avisen, har nævnt, at der var en slags berufsverbot imod Bent Jensen. Den måde, det så bliver vinklet på, det synes jeg også man skal huske når man stiller spørgsmålene, er, at Leif Davidsen selv i et læserbrev i Politiken i lørdags bliver benævnt som manipulerende i bedste Sovjetstil. Det var Leif Davidsen.

Så spørgsmålet om jeg har undersøgt andre: Nej, jeg har læst, hvad der stod i Berlingske Tidende, hvad der stod i Jyllands-Posten, og hvad Bent Jensen for øvrigt selv siger til Jyllands-Posten i dag om, at han ikke har været brugt som kommentator af russiske forhold. Det er jo selvfølgelig de ting, man læser, som man må forholde sig til som minister. Så kan der jo være forskellig mening om det.

Til hr. Ole Sohn: Det er jo klart, at vi politisk har stået på hver sin side af hegnet i 1970'erne og 1980'erne. Jeg har en fornemmelse, som jeg har nævnt flere gange, af, at der var en skævvridning af debatten. Det er klart, at hvis man har stået på den anden side af hegnet, forstår jeg godt, at man jo også har haft en fornemmelse af, at der har været en skævvridning, specielt hvis man har været langt ude på den ene side.

Det er apropos det, som hr. Søren Søndergaard spørger om, nemlig om der var andre pro-